

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 5. Quantopere homines fugiant contemptum sui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

quo devenit? Ex hac cogitabundâ tranfactæ
diei repetitione cognovit quod omnia mun-
di bona, revera tandem ad nihilum deveniant
tamquam aqua decurrens, ut loquitur regius
vates psal. 57. Itaque decrevit deserere impo-
storem mundum, & totum se mancipare
Deo, illique in religioso S. Dominici ordine,
reliquo vitæ tempore deservire. Hoc sane
modo magnus hic vir sapienter illusit delu-
sori suo. Utinam omnes ii qui illum in cap-
tandis hujus vitæ delectationibus imitantur,
in suscipiendâ quoque penitentiâ æmulentur
renuntiantes vanitatibus mundi, à quo quo-
tidie produntur & perduntur, atque spem om-
nem in Deo solo ponant, à quo decipi
nunquam possunt.

§. V.

*Quanto opere homines fugiant con-
temptum sui.*

Quemadmodum nihil est hominibus iur-
cundius acceptiusque honore & secun-
dâ nominis æstimatione, ita nihil ingratius
detestabiliusque contemptu & calumniis. Ad
hoc probandum facit quod historiographi
Galliæ narrant, respondisse quemdam egre-
gium belli ducem Carolo 7. Francorum Re-
gi, cui cum is singulari diligentia & constan-
ti fidelitate serviret, Rex illum tam pro me-
ri-

rito ejus quam pro suo in illum propenso
fectu mirificè diligebat. Quare cum eum
bi tam arctè conjunctum crederet ut nulli
illecebris, nullaque violentia à se disjung
posse putaret, quæsit aliquando ex eo, que
tandem res posset ipsum abs se abalienare
cui respondit: unus contemptus despectu
que mei. Itane, subjunxit Rex, contemptus
aliquis tui tantum apud te valebit? Sic est, de
jecit alter; & hoc velim, mi Rex, tibi persua
deas, ita me majestati tuæ deditum, ut nullis
unquam me blanditiis, nullis opum dignita
tumque promissis omnes hostes tui in suas
partes possint pertrahere abstractum à tuis.
Illud præterea mihi affirmanti credas, ita
me animo comparatum, ut quicumque
te casus involvet, idem involvet me te
cum, una erit utriusque fortuna, ni
hil fidem meam tibi obstructam dissoluet, ni
hil amoris in te mei ardorem imminuet, ne
dum extinguet; tecum vivere, pro te emori
cupio. Verum mi Rex, unica mei contempto
quæ forte nominis mei gloriam obscuras,
tantum apud me valeret ut non dubitarem
amicitiæ nostræ renuntiare, & perfugere ad
hostes tuos multo promptius quam si propo
sitis omnibus mundi bonis ab iisdem invita
rer. Eadem historia refert de Francisco hujus
romi-

I. 4. 1.

nominis primo, quod post infelicem ad Paduam pugnam, licet ingenti esset animi dolore oppressus, ad matrem tamen consolandam scripserit in hanc sententiam: *omnia perdita sunt, salvo honore*. Pro eo enim habebat generosus hic princeps, quando nullius ipse negligentiae nomine accusari posset, nec proinde justam incurere hominum contemptionem ob devicti exercitus sui interuersionem, servasse se omnia servato honore suo.

§. VI.

Confusio eorum qui fidunt mundo potius quam Deo.

Sigitur verissimum est tam cupidos esse honoris homines tam abhorrentes à contemptu, ut qui maxime, quo tandem animo ferent fatalem illam ignominiam omnium maximam, quæ manet eos qui innixi favoribus humanis, aut propriis freti viribus, non nisi Deo, Deum deseruerunt, ideoque ab eo deserentur despecti & abjecti, abominabiles facti Angelis, exosi hominibus, derelicti à tota rerum creaturarum universitate? *Deus contemnit eos qui hominibus placent, confusi sunt, quoniam Deus spreuit eos psal. 52.* Injuriam longè maximam Deo irrogas ingratislime mortalium, quisquis limum terræ, fumum & vaporem evanidum, saccum vermium & brachium